

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 66.856 van 18 juni 1997

A.52.660/VI-11.355

In zake : **BARTIAUX** Simon,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 5 juli 1993 ingediende
verzoekschrift waarbij Simon BARTIAUX de nietig-
verklaring vordert van het koninklijk besluit van
24 maart 1993 waarbij hij vanaf 1 maart 1993 wordt
teruggezet in de graad van verificateur;

Gelet op arrest nr. 43.851 van 12 augustus
1993 waarbij de vordering tot schorsing van de
tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt
afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 4 juni 1997;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. SOHIER, loco Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van mevrouw F. ROLAND, adjunct-controleur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep zijn uiteengezet in arrest nr. 43.851 van 12 augustus 1993;

Overwegende dat verzoeker een middel, het tweede van zijn beroep, ontleent aan de schending van de artikelen 79 en 81 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat uit geen enkel stuk van het dossier kan worden

opgemaakt of de ondervraging van 7 februari 1990, die meer bepaald berustte op feiten die zijn gepleegd op 18 maart 1988 en die hebben geleid tot het vonnis van de politierechtbank van Bouillon van 19 september 1988, heeft plaatsgehad binnen de termijn van zes maanden gesteld in artikel 81 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937; dat hij er in een tweede onderdeel op wijst dat het merendeel van de feiten waarop de ondervraging van 7 februari 1990 stoelt pas nadien tot veroordelingen hebben geleid, bij de vonnissen van de politierechtbank van Gedinne van 21 februari 1990, van de correctionele rechtbank van Dinant van 23 april 1990 en van de politierechtbank van Florenville van 12 juni 1990, terwijl artikel 79, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 bepaalt dat de tuchtvervolgingen die zouden berusten op een strafbaar feit dat aanleiding geeft tot strafvervolgning worden geschorst in afwachting dat een beslissing wordt uitgesproken die kracht van gewijsde heeft verkregen; dat hij er in zijn memorie van wederantwoord aan toevoegt dat de tuchtprocedure wordt geschorst tot op het ogenblik dat een strafrechtelijke beslissing is uitgesproken die kracht van gewijsde heeft, en dat de regel volgens welke de strafvordering het verloop van de tuchtprocedure niet schorst slechts geldt voor zover een tekst niet uitdrukkelijk het tegendeel vaststelt, zoals de in het middel bedoelde bepaling; dat volgens hem het feit dat een aantal fasen van de tuchtprocedure hebben plaatsgevonden na de veroordelingen daar niets aan afdoet, aangezien artikel 79, § 3, van toepassing is op de tuchtprocedure in haar geheel en niet alleen op het beslag ervan, omdat de regeling ertoe strekt dat de tuchtoverheid strafbare feiten slechts kan vervolgen nadat de gewone rechter uitspraak heeft gedaan over de juistheid van de feiten die ten laste worden gelegd van het personeelslid;

Overwegende dat, naar luid van artikel 78, § 2, van het statuut, de tuchtprocedure wordt aangevat met het voorlopige voorstel van tuchtstraf; dat de op 7 februari 1990 aan verzoeker gerichte "ter verantwoording dienende vragen om uitleg" nog geen onderdeel van de tuchtprocedure zijn, omdat ze ertoe dienen de overheid de mogelijkheid te bieden te bepalen of een tuchtprocedure dient te worden ingezet;

Overwegende, in verband met het eerste feit dat ten laste wordt gelegd van verzoeker, dat op 19 september 1988 een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken door de politierechtbank van Bouillon, waarvan de administratie in november 1989 toestemming heeft gekregen om een kopie ervan te nemen; dat inzake het derde feit op 21 februari 1990 een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken door de politierechtbank van Gedinne; dat op het stuk van het vijfde feit op 19 februari 1990 een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken door de politierechtbank van Bouillon; dat, wat die drie feiten betreft, de tuchtprocedure die is aangevat door het voorlopige voorstel van tuchtstraf van 22 maart 1990, is ingesteld binnen de termijn gesteld in artikel 81, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende, ter zake van het tweede feit, dat op 18 oktober 1989 een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken door de politierechtbank van Gedinne en op 23 april 1990 in beroep is bevestigd door de correctionele rechtbank van Dinant; dat aangaande het vierde feit op 12 juni 1990 een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken door de politierechtbank van Florenville; dat, wat die feiten betreft, de tuchtprocedure die is aangevat op 22 maart 1990, ingesteld is vóór de afloop van de strafprocedure;

Overwegende dat aldus vaststaat dat voorbij is gegaan aan artikel 79, § 3, van het statuut; dat het tweede onderdeel van het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen te onderzoeken, die geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het koninklijk besluit van 24 maart 1993 waarbij Simon BARTIAUX vanaf 1 maart 1993 wordt teruggezet in de graad van verificateur, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op achttien juni 1900 zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.